

CAMPANET

publicació de l'O.C.B. *

JULIOL - AGOST 1982 nº 3

AIGUA: EL PROBLEMA

DE

SEMPRE

Ajuntament : EL **P. S. M.**

ABANDONA

LES COMISSIONS

Editorial

C A M P A N E T

Revista bimensual.
Publicació de l'O.C.B.

C/Llorenç Riber, 7.
Campanet. (Mallorca)

COORDINADOR

Joan Pons I Pol
EQUIP DE REDACCIÓ

Francesc Aguilo,
Jaume Ordines.
Joan Pons.
Miquel Vives.

ADMINISTRACIÓ

Isabel Alcover, Catalina March, i Pere March.

PUBLICITAT

Jaume Pol.

IMPRIMEIX:

dipòsit legal:
P.M. 659/ 1.982.
PREU: 60 pts.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Al començament de l'actual període de gestió municipal, el regidor de Cultura proposà al Plenari que l'Ajuntament encarregàs l'elaboració de la Història de Campanet als historiadors Ramon Rosselló Vaquer i Antoni López Pons. Durant les festes de Sant Victorià d'enquany, el projecte es convertí en una meravellosa realitat: la Història de Campanet. De la Prehistòria al segle XVI fou presentada als campaneters en un acte que omplí a vessar la Casa de Cultura de "la Caixa". D'un cop d'ull, els assistents vàrem veure que es tractava d'un volum d'unes dues-centes pàgines, de tamany gros i d'enquadració magnífica. Més endavant, a mesura que l'hem anat llegint, hem pogut comprovar l'interès del seu contingut. N'Antoni López ha sintetitzat amb molta traça el període prehistòric i musulmà de la història general de Mallorca. En Ramon Rosselló ens ofereix una documentada descripció de quatre segles de la vida campanetera en els seus més diversos aspectes: el govern de la vila, l'església, els pobladors, les guerres i les revoltes, l'agricultura, la sanitat, l'ensenyança, la delinqüència... Endemés, el llibre està il·lustrat amb uns extraordinaris dibuixos de Bernat Morrell, que ens recreen amb considerable minuciositat els paisatges i els espais que abrigaren l'aventura vital dels nostres avantpassats.

Certament, la publicació de la història del nostre poble hauria de ser un motiu de goig per a tots els campaneters. Ara, cal confiar que un exemplar de la Història de Campanet entri dins cada casa i que, a petites glopades, tots els campaneters vagin descobrint, emprant paraules dels prologuistes, "la seva pròpia identitat històrica, cultural i lingüística". Per acabar, només ens queda felicitar totes les persones que han fet possible la publicació de la nostra història i agrair-li's el seu esforç.

S U M A R I

Editorial.....p 2	L'aigua: El problema de sempre.....p 9
Informació Municipal...p 3	Poemes Infantils.....p 10-11
L'article salat.....p 4	Agenda.....p 12
Experiència pedagògica.p 5	Un mul que es va beure es solp 13
La Ciutat dels llibres.p 6-7	
Escola de Balls.....p 8	
Esports.....p 14	
Passa temps.....p 15	
Informació general,..p 16	

MUNICIPAL

NOU SECRETARI.

Dia 9 d'agost prenia possessori com a nou Secretari de l'agrupació Campanet-Búger, En Carles Llorente Sànchez. Nat a la Ciutat de Mallorca el 5 de febrer de 1959, però de petit es va traslladar a viure a Madrid, on estudià la carrera de Dret. Treballà durant 7 mesos com a Secretari interí de l'Ajuntament de Yunquera de Henares (Guadalajara), aprovà les oposicions i participà al concurs de mèrits demanant la plaça abans esmentada. L'Ajuntament dona suport a la seva candidatura i el seu nomenament apareix al Butlletí Oficial de l'Estat del mes de juliol. Ens ha dit que ha vingut amb moltes ganes de treballar i es compromet a estudiar la llengua catalana amb la finalitat d'una millor integració a les tasques municipals.

ELS PLENARIS.

Del ple que es va celebrar el passat mes de juny, poques coses podem dir, ja que els assumptes eren més tost rutinaris. Cal destacar, tal vegada, l'aprovació per unanimitat de la construcció d'una pista de tennis dins els terrenys municipals, i l'aprovació de les activitats a realitzar amb motiu de les festes de Sant Victorià.

La sessió del mes de juliol fou molt més moguda. La notícia més important és, no hi ha dubte, la dimissió de les presidències de Comissió de Cultura, Sanitat, i vocalies on hi prenguessin part, dels regidors Damià Pons Mestre, Pere Reinés Socies i Magdalena Solivelles, els tres del Partit Socialista de Mallorca. Damià Pons, com a porta-veu, va adduir que els motius de les seves renúncies es justificaven en la dubtosa actuació del batle, Pere Vilanova, en fets concrets que va anar enumerant; i que per això no es sentien amb ànims de continuar col.laborant amb la Presidència i, per tant, a partir d'aquell moment passaven a l'oposició. Pere Vilanova acceptà la dimissió i, sense defensar-se de les acusacions, va manifestar que havia entès la dimissió de Pere Reinés, fa uns mesos, de la Comissió d'Hisenda per falta de suport, però que no entenia les darreres, per quant sempre els havia ajudat en tot el que havia pogut.

A més d'aquest plat fort, s'acordà per unanimitat, un anticip de 75.000 pts. a l'advocat que té entre les mans el recurs contenciós-administratiu de la Urbanització del Coster de So'n Puça.

Els precs i preguntes es referiren essencialment al tema de l'aigua potable, però com que es tracta d'una problemàtica molt especial, en parlarem a unes altres pàgines de la revista.

Francesc Aguiló.

USEM IBE LA NOSTRA LLENGUA

l'article salat

Es del tot indispensable parlar d'aquesta característica tan peculiar del nostre dialecte mallorquí, de la nostra forma concreta de parlar el català. Els defensors del particularisme lingüístic l'han usat molt sovint com a senyera màxima de les seves aspiracions i s'hi aferren per dir-nos que nosaltres no parlem català ja que usam, entre altres coses, un article diferent, perque "salam".

Convendrà fer un poc d'història. En l'època de formació de la nostra llengua conviviren dues solucions per a l'article: una, actualment la més extesa, usà els derivats del demostratiu llatí ILLU, ILLA, que donaren lo, el, la, la segona, els derivats de IPSU, IPSA, que donaren el nostre article es, sa. Aquestes darreres formes eren les més usuals, però anaren retrocedint davant l'empenta de lo, el i la; malgrat això, quan el Rei En Jaume decidí conquerir les Illes tenia encara molta vitalitat, sobre tot a les platges de l'Ampurdà, on encara els pescadors el conserven.

L'article salat és, per tant, una pervivència digna de tenir en compte, del català medieval, i no cal dir que l'hem d'usar amb tota confiança, ja que és perfectament admès. Hem de saber destriar, però, en quines situacions l'hem de fer servir: quan parlem i quan escrivim i ens interessa mantenir un to de col.loquialisme, de comunicació directa podem recórrer a l'article salat; quan hem de fer un ús oficial, menys directe o més acurat ens cal l'article el i la. Com ja he dit, cadascú deu conèixer el moment en què es fa necessària una forma o l'altre.

Si usam el "salat" l'hem d'esciure bé. Aquestes són les seves formes:

a. Al Masculí:

1. Quan la paraula comença per vocal: el singular s'apostrofa: s': s'amic i el plural es fa ets: ets amics.
2. Quan comença per consonant: s'usa sempre es: es camí, es camins.
3. Darrera la preposició amb s'usa so : amb so compàs.

b. Al femení:

1. Si comença per vocal: el singular s'apostrofa: s': S'ami ga.
2. Si comença per consonant: s'usa sa: sa casa, sa botella. Els plurals sempre es fan ses: ses amigues, ses cases.

Miquel Vives Mascaró

Experiència

pedagògica

de na

Jeroni Rayó

Amb el treball "Entrevistes en anglès", tres professors d'anglès de l'Institut Berenguer d'Anoia, han aconseguit el primer premi del IV Concurs d'Experiències Escolars que convoca anualment l'editorial Santillana. A més, l'Institut Britànic els ha premiat amb tres viatges a l'Anglaterra i dues beques per a un curs d'anglès de 15 dies al "Bell Collage".

Els premiats són Jeroni Rayó, la qual viu al nostre poble i descendeix de mare campanetera, Covadonga Campa i Carmen Moreno.

Es tracta d'un premi realment important. Al concurs hi concorren 143 treballs de tota Espanya.

Per tal de conèixer en què consisteix el treball i les impressions dels seus autors hem entrevistat a Jeroni Rayó. La seva primera reacció fou de sorpresa: "No esperàvem cap premi, i molt menys el de l'Institut Britànic."

- Amb qui es desenrotllà l'experiència?

Amb alumnes de B.U.P. de l'Institut d'Inca, on hi feim feina.

- Quins són els objectius principals d'aquesta experiència?

Es poden resumir en dos principals: l'aprenentatge i pràctica, oral i escrita, d'uns continguts lingüístics i l'ús d'aquest coneixement adquirit en situacions reals, com són les de les entrevistes que plantejam. A la vegada ens interessa el contacte dels alumnes amb una altra cultura: turistes i visitants, i altres coneixements que es puguin extreure de l'entrevista. En definitiva, ens interessa l'ús comunicatiu de la llengua.

- Com es desenrotllà?

L'experiència suposa la preparació de l'entrevista amb el desconegut, i la seva realització: la tria de 15 preguntes adequades, l'adquisició de formes de presentació a l'entrevistat, el diàleg que es produeix i la tasca d'enregistrar-ho per escrit. I després un treball d'anàlisi dels resultats, amb les conclusions de l'alumne i les seves impressions personals. Tot això suposa un exercici lingüístic prou original i creïm que profitós.

LA CIUTAT dels LLIBRES

MIGUEL DE LOS SANTOS OLIVER

Mallorca durante la primera revolución (1808-1814)

TOMO PRIMERO

EL SIGLO XVIII. - EL ALZAMIENTO

La presència de Miquel dels Sants Oliver dins l'espai del nostre poble és ben considerable: el nom d'un carrer, una làpida commemorativa en la façana de la seva casa nadiua i un monument --en estat deplorable, per cert-- a la plaça de Son Puça. Però, ¿coneixem els campaneters la vida, el pensament i l'obra literària de n'Oliver? ¿Quants de llibres seus hi ha a les nostres cases? Conèixer l'obra de n'Oliver és, certament, una tasca ben difícil-- i, a la vegada, apassionant-- a causa que la seva producció escrita abraça múltiples camps temàtics: escrivi novel·les, poesia, llibres d'investigació històrica, assaigs literaris, obres de teoria regionalista/nacionalista, articles polítics... Vegent una obra tan extensa i tan valuosa hom es sent temptat d'afirmar que n'Oliver ---deixant de banda a Ramon Llull que pertany a la galàxia dels genis--- ha estat l'intel·lectual mallorquí més important de tots els temps. Qui hagi llegit la seva obra sabrà que la meua afirmació, vulgudament rotunda, no és de cap de les maneres una demagògica expansió xovinista.

En aquesta ocasió vull referir-me a una obra concreta de n'Oliver, la qual és considerada un dels llibres "clàssics" de la historiografia mallorquina. El seu títol és Mallorca durante la primera revolución (1808-1814) i fou editada per primera vegada el 1901. Des de fa molts d'anys era una obra exhaurida i, fins i tot, era gairebé il·localitzable a les llibreries de vell. Aquest estiu n'ha apareguda una segona edició que l'ha tornada posar a l'abast dels lectors. La reimpressió facsímil feta per l'editor Lluís Ripoll ha de ser saludada com un esdeveniment cultural de primer ordre.

Mallorca durante la primera revolució ens ofereix la reconstrució minuciosa dels fets històrics ocorreguts a Mallorca durant els anys de l'ocupació napoleònica de la península. N'Oliver ens narra les repercussions d'aquesta ocupació sobre la nostra illa, la qual, sense haver-la patida directament, se'n va veure molt afectada. El llibre comença fent referència al Decret de Nova Planta (1715) i esmentant les conseqüències negatives que la seva aplicació tingué sobre Mallorca. Seguidament, tracta amb detall d'altres aspectes importants del segle XVIII: la vida cultural, oscil·lant entre l'erudició i l'enciclopedisme, i la fundació i activitats de la Societat Econòmica d'Amics del País. Després ens informa de la repercussió que tingueren a Mallorca la coronació de Carles IV i la beatificació de Catalina Thomàs, essent ambdós esdeveniments celebrats amb grans festes i saraus. També parla extensament de la política afrancesada de Godoy i de la ressonància que l'aixecament del dos de maig contra la invasió napoleònica tingué a la nostra illa. L'epi-sodi més dramàtic del llibre és el dels presoners francesos: més de nou mil soldats derrotats a Bailén foren abandonats a la Balear menor i, al llarg de cinc anys, patiren set, fam i tota mena de malalties, fins al punt d'arribar a practicar l'antropofàgia. A la derrota de Napoleó, quan foren alliberats, únicament una tercera part dels presoners conservava la vida. Dos altres fets històrics d'importància mereixen l'atenció preferent de n'Oliver: l'arribada dels regugiatx peninsulars ---sobre tot catalans--- a Mallorca fugint de la invasió napoleònica i la "batalla d'idees" que es desenvolupà a la nostra illa ---i que se manifestà a través de múltiples publicacions periòdiques--- entre els residents que eren partidaris de l'absolutisme i els qui eren defensors de la ideologia liberal.

Aquesta obra de n'Oliver ens dóna a conèixer el nostre passat i, al mateix temps, desperta en els lectors la passió per la història.

damià pons i pons

VENDA
DE
bassetges

CARRER BERNAT SALAS
Nº 2 (CA'N DIEGO)

ESTANC

I

PAPERERIA

MARIA GELABERT

-NOU LOCAL

Sant Miquel, 19

ESCOLA

de

BALLS

Durant un temps, sobretot els darrers anys passats, els grups que se dedicaven a fer música i balls mallorquins havien quedat a segon terme. Només servien per omplir alguna vetlada buida de les festes patronals o també per exhibir davant els turistes els vestits de les padrines.

Pareix que això ha canviat. Torna nàixer l'interés cap els balls populars i surten grups per molts de pobles que intenten que els balls siguin vertaderament populars.

Al nostre poble també surgeix un grup: "Escola de Ball de Campanet", que s'interessa pels balls mallorquins. La seva activitat comença l'estiu de l'any 1979 amb un curset d'una durada de tres mesos. Aquest inici va esser possible gràcies a una sèrie de persones campaneteres, a les què estam molt agraïts, que varen ensenyar a tots els qui volien aprendre a ballar el que elles sabien.

L'Escola de Ball continua la seva tasca pel setembre de 1980, fent de professor un jove d'Alcúdia. Queda interrompuda pel desembre per continuar en el Juliol del 81, durant dos mesos.

Com es pot veure s'ha tengut, per diversos motius, moltes d'interrupcions però, pel gener d'aquest any torna començar amb un altre professor, -en aquest cas, professora- i pareix que per ara tot va bé: Se balla els dilluns i els dijous de les 9 a les 10 del vespre, al pati de l'Ajuntament, encara que hi ha poca assistència, sobretot d'homes. Però no hi ha que perdre els ànims i menys ara que s'ha rebut una subvenció de 25.000 pts de la Conselleria de Cultura i Educació del Consell Insular de Mallorca, per atendre les despeses que s'han de pagar a la professora.

Per acabar cal dir-vos que l'Escola de Balls de Campanet organitza una ballada el diumenge, 19 de setembre, a Sa Plaça Major, a la què quedau tots convidats.

L' AIGUA : EL PROBLEMA de SEMPRE

Des que es va començar la instal·lació de la xerxa de sanejament i subministre d'aigua potable, no ha deixat de ser un tema del qual s'ha escrit i se pot escriure molt.

En aquesta ocasió creim que s'ha de fer com moltes altres vegades, sense optimismes i triomfalismes infundats, calibrant els avantatges per a uns i els problemes dels altres. No es tracta de què un sector n'hagi de sortir guanyant sinó de què s'intenti un tracte just del conflicte; i l'únic tracte just i imprescindible és senzillament aquest: Tenir aigua a les cases on s'habita a diari.

Tots sabeu que l'estiu passat, a ca vostra no teníeu aigua cada dia, sinó més aviat un dia sí i l'altre no. Deien que això era degut a què les bombes que impulsaven l'aigua no eren suficients; ara, a l'estiu del 82, amb unes instal·lacions bones i noves, el problema persisteix o s'ha agravat. A molts de vosaltres, un dia sí i l'altre també, us falta l'element més important de la vida diària. Com a substitut us arriba l'aire que només serveix perquè els comptadors funcionin com si passàs l'aigua.

-Sabeu perquè tot això?

Bé, idò, segons s'ha pogut comprovar, es perquè l'aigua se'n va al camp.

Nosaltres creim que l'aigua és pel poble, i que aquest és el que ha d'estar ben servit a qualsevol hora del dia. Sabem que hi ha gent que per defensar els seus interessos particulars, consent sacrificar a gran part de les famílies del poble. Cal que també recordi que les instal·lacions les han pagades en gran part aquells que tenen finques urbanes, i no els de les rústiques.

Es tracta, simplement, de mantenir clar que l'aigua és un servei urbà i que molt millor que el camp pugui estar ben servit, sempre que el poble tenguí ben solventades les seves necessitats i no hagi de ballar en la provisionalitat i l'escasesa.

Deixar estendre l'aigua des d'un principi, fou un disbarat. Els interessos particulars que fomentaren aquesta aberrant ampliació ens estan abocant a aquestes conseqüències. I fins quant? La solució és difícil, malgrat que l'Ajuntament pensi que les normes que han de regir l'aigua al camp solventin el problema. Però hi ha els costos que han fet aquesta gent per rebre un servei, i cap dins el cap de qualcú que tampoc el puguin aprofitar?

Uns hi estaran d'acord i altres no. Unicament volem dir que el poble ha de ser el ben servit, i que aquest servei ha de funcionar sempre i no només de tant en tant.

Aquesta setmana passada es descobrí una avaria al carrer Raval de So'n Pocos, a la qual s'atribuí que l'aigua no arribàs als alts del poble. Després d'això, sembla ésser que la situació ha millorat. Ara bé, hem de tenir en compte que uns pocs dies no són suficients per fer un diagnòstic clar. La realitat fins ara és un altre.

Redacció "CAMPALET"

POEMES

Infantils

"L'ALZINA DE SET CIMALS"

L'alzina de set cimals, set cimals
té set braços fantasiosos, cigales
i rossinyols, peus d'or, cor d'amor
set déus, set alegres cors d'amor.

L'alzina de set cimals alegra
la natura, forta com el llamp
mans de bronze, rels de foc
i una pena que té dins ella.

Pena que està sense un amor
pena de què dins pocs anys
qui sap? serà com el vell molí
que està dins el vell camp
d'olivardes i esbatzers, sense
braços i amb el cos ja retut.

Bartomeu Gual

"EL CAMPAMENT"

El nostre campament
està enrevoltat
de garriga i alzinar,
també hi passa un torrentet
amb arbres a les voreres
i al mig ben eixut.
La cigala canta sense aturar-se
damunt les alzines,
i amb la cadernera
fan una bella simfonia

Joan Pons Tuqores.

"SES CIGALES"

Les cigales són negres,
i canten tot lo dia.
volen dretes,
com si es cul les pesàs màlt.
Sempre estan damunt
una alzina o damunt
un altre arbre.
Ses cigales se pareixen
a un escarabat,
ses cigales mai estan
a una ciutat, estan en
es bosc.

Josep Rodriguez

"EL CAVALL"

Petit cavall, petit cavall
corr, tu que pots!
tu que la gran llibertat portes,
tu petit cavall corr i corr alegre.
Pel paisatge. Tu petit, cavall
que pots córrer, corr fins a la fi.

Joan Horrach Pons.

"L A M U R T A "

La murta fou cremada
tothom pensa en la seva mort
però ell volgué tornar veure la
llum del sol, i amb la seva força
de voluntad, creix....
I ara, bella i alta, embelleix els
campe i flaviosa creix, malgrat tot.
Els bells pins i les gruixades alzines
estan ben contentes amb la seva pre-
sència, i la seva bellesa, i amb els
seu flairós perfum.
La murta amb la seva flaira, perfuma
els boscos i ens alegra a tots.

Rafel Reinés

"C A L A M U R T A "

Demà ens anirem
deixant un lloc meravellós
que es diu Cala Murta,
on hi canten les cigales,
els granots i els ocellets
on tot és alegria amor i amistat.
Quan aquest lloc haguem deixat
quedarà totsol
tan sols l'alegraran
els petits animalets que canten
per allà i li direm: adéu, adéu!
i tothom contestarà.
Però aquest recort no se n'anirà
mai, i dins el nostre cor
sempre restarà.

Pere Morell Palou

notes

DE SOCIETAT

NAIXEMENTS

-Nadal Morell Bennassar,
fill de Nadal Morell Figuerola
i Jeroni Bennassar Reinés.

-Pere-Antoni Pons Munar,
fill de Pere Pons Pons i
Lluisa Munar Mateu.

DEFUNCIONS

-James Richard Anthony Parssons.

-Catalina Rebasca Crespi

-Joan Pons Reinés

-Francesca Reinés Gual.

CASAMENTS

-Miquel Solivelles Mayrata i
Catalina Estrany Amengual.

- Gabriel Palou Cantallops i
Elienor Horrach Capellà.

- Josep-Lluís March Vicens i
Maria-Dolors Payeras Mir.

-Melcior Riera Bennassar i
Maria Sanchez Cantos

XX

Bar

Sol

aquest estiu vos ofereix

FRAULES

AMB NATA

GELATS VARIATS

I COMBINATS

XX

XX

T E C N I F R E D

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS INDUSTRIALS I FRIGORIFIQUES

Informació a Carrer R. Llull, 8

XX

UN MUL QUE ES VA BEURE ES SOL⁽¹⁾

Per JAUME MORELL PONS

Anant, pes Camí Blanc, de Campanet a Sant Miquel, just devora es camí que parteix cap en Es Rafal, hi ha s'abeurador. Fins fa poc es traginers i pagesos hi abeuraven es bestiar. I heu de creure i pensar que un pic que sa font rajava poqueu-poqueu, hi va haver un mul que duia tanta set enrera que se va acabar tota s'aigo de sa pica.

Es traginers, com dins s'aigo veien es sol, i, com es mul la se va haver acabada tota, ja no le hi veien, va dir:

-Cap com aquesta ! Ell ara aquest animal s'ha begut es sol i tot!

Li paupa sa panxa; ja ho crec que era calenta, i això l'acabà de trastornar.

I ben cañenta que és aquesta panxa ! -s'exclama ell-. No hi ha que dir tornau ! Hi ha es sol dedins !

Dóna part a sa Jústicia, que, pensant bé es cas, va dir:

-No hi ha vèl: ara aquesta animalet o farà es sol o esclatarà. Que el vetlin quatre homos fins i tant que haja buidat, veiam què serà !

El vetlaren, i ni va esclatar ni va fer es sol, sinó... lo que vos poreu pensar-

1) Adaptació de "Un mul que es va beure es sol". Veure ALCOVER: "Rondaies Mallorquines". Ed. Moll. Tom XXIV Pàg. 123

esports

Poc moviment esportiu durant aquests mesos de juliol i agost, cosa normal per altra banda, ja que la gent aprofita aquest període per agafar unes merescudes vacances.

Un parèntesi en aquesta inactivitat foren les passades festes de S. Victorià, on l'esport fou un dels principals elements del programa. L'inici de festes arrencava amb el IV Mini-Marathon Popular, on 77 participants (campaneters i forans) sortien de la plaça Major, enmig d'una calor infernal, per recórrer els 8,4 kms. de la prova; al final, Francesc Càmera era el triomfador amb un temps rècord de 26'30". El primer local classificat era, com sempre, Antoni Reus.

La tirada de bassetja, -havia de ser la quinta-, se va suspendre per falta d'àrbitre. Els tiradors locals que varen compareixer a la prova, es jugaren la convidada al cafè.

El capvespre del dia 4, la prova ciclista mantenia l'espectació dins el poble. El gran triomfador, en Ramis de Llubí. En Damià Mulet, la gran promesa local, no va tenir sort; així i tot va fer una carrera molt estimable. La correguda local va tenir com a guanyador absolut en Pere Munar.

La tirada al plat, l'onze de juliol, només per a tiradors locals, donava la sorpresa de la victòria d'en Nofre Mir Ribas, superant clarament als tradicionalment considerats millors escopeters.

EL C.E. CAMPANET CONTINUA

En el temps de descompte i de "penalty", -empleant termes futbolers-, el Club Esportiu Campanet va evitar la desaparició de l'equip, ja que dos dies després d'haver finalitzat el termini d'inscripció, el batle, Pere Vilanova, convocava una reunió d'urgència, als aficionats locals, com a darrer intent de salvar el club. Mig a la força, mig en ganes, va aconseguir que d'aquesta reunió sortigués una junta gestora, presidida per en Gabriel Maura, encara que comandada indirectament pel batle, que, momentàniament, ha fet continuar en competició l'equip local. Dic momentàniament ja que molts dels qui formen part de la junta són els mateixos que la temporada passada eren directius i abandonaren la nau fent aigua per totes parts.

El nostre desig és que això no torni succeir i que el C.E. Campanet recuperi el seu prestigi dins aquesta II Regional.

FRANCESC AGUILÓ

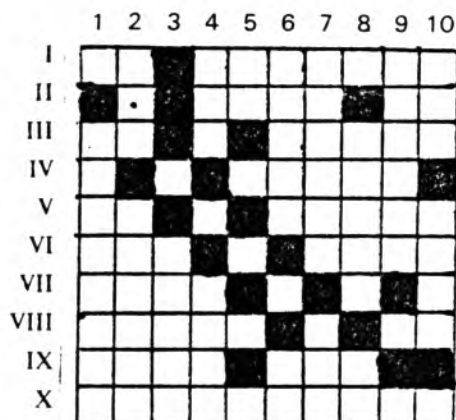
EN DAMIÀ MULET

PASSA TEMPS

HORIZONTALS

- 1.-Grup musical eivissenc. Petit aplec d'aigua estancada en terra (a l'inrevés)
- 2.-Conjunció copulativa. Natural d'un país oriental del Mediterrani. Animal de llana.
- 3.-Arbre de la família de les uluàcies, la fusta del qual s'empra principalment per a fer braços de carro i quoderns de nau. Consonant dental. Capital del Marroc.
- 4.-Consonant vibrant. Amperi. Granota jove que encesa té coa i alena per brànquies.
- 5.-Onomatopeia del so de la trompeta. Numeral llatí. Ferir repetidament la collita de cereals o llegums, per separar el gra de la palla o tavella.
- 6.- Porció limitada d'una línia corba. Consonant silabial. Natural d'un país de l'Europa de l'Est.
- 7.- (a l'inrevés) Metall blanc groguenc, bivalent, més feixuc que l'acid sulfúric. Símbol químic del carboni. Numeral llatí. Vocal.
- 8.- Pinguïn allò que els envien (a l'inrevés). Vocal. Animal plantigrad.
- 9.- Primitiu poblador de la península Ibèrica. En aquest lloc.
- 10.- Poble de Mallorca.

ENCREUATS

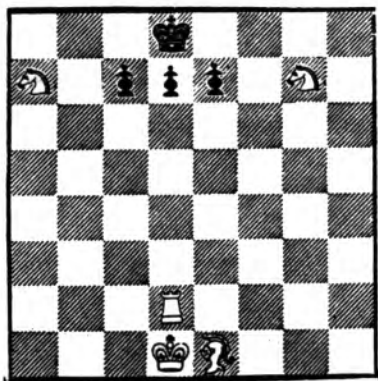

VERTICALS

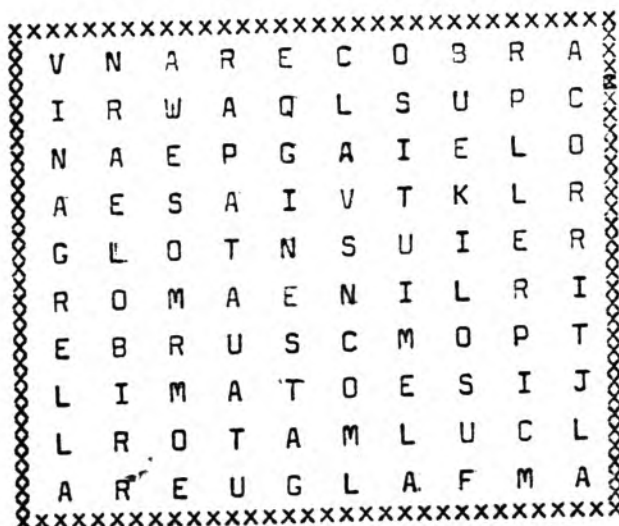
- 1.- Vocal. Possessió del terme de Campanet (a l'inrevés).
- 2.- El punt més alt d'una muntanya. Vengui fins a cert lloc.
- 3.- Vocal. Poden ésser continguts dins cert lloc.
- 4.- Consonant repetida. En tenen les vaques i els valents. Repetit, malaltia pròpia de la Índia.
- 5.- Testicle, en llenguatge vulgar. Símbol químic del carboni. Consonant bilabial. Consonant vibrant. Símbol químic del sofre.
- 6.- Cada una de les parts en què es divideix la ciutat o vila. Símbol químic del nitrogen. Campió.
- 7.- (En plural). Fulles que convenientment preparades serveixen per fumar. Au palmípeda.
- 8.- Hi ha pel·licules que ho són. Executor de les sentències de mort. Pronom.
- 9.- En caure en terra. Vocal. Vocal.
- 10.- Contracció de Elisabet. Repetició del so per reflexió en les parets, roques, etc.

SOPA DE LLETRES

escacs

Juguen blanques i maten amb dues.

8 noms de plantes.

de Campanet

- La Història de Campanet, realitzada per R. Rosselló Vaquer i A. López Pons, s'acaba d'imprimir als tallers de Gràfiques Miramar de Ciutat, la setmana del 14 al 20 de juny.

- L'actualitat esportiva, el 20 de juny, es centra en l'assemblea del C.D. Campanet, on hi ha escassa assistència de socis i afeccionats. Es fa públic el balanç econòmic: 205.285 pts. de pèrdua.

- L'Associació de Pares i el Col·legi Públic organitzen un campament a Cala Murta, la darrera setmana de juny,

- Dia 25 de juny, l'Escola de Ball de Campanet reb una ajuda de 25.000 pts., de la Conselleria de Cultura del Consell Insular de Mallorca.

- El 21 de juny són adreçades de reformes sofertes feia més d'un any, les places de Son Bordoï i Major.

- El dissabte de St. Pere, el cafè de Ca'n Menorc tanca les portes. En l'actualitat queden reduïts a 6 els existents al casc urbà.

- Molts de nins i nines menors de 16 anys concueixen motorets. Al final el problema es soluciona.

- Dia 10 de juliol acaba el termini per presentar a la F. Balear de Fútbol, la inscripció del C.D. Campanet, per participar a la propera lliga 82-83. En vistes que no s'ha presentat res, el batle convoca una reunió pel 13 de juliol.

- Per tal de conèixer els nostres costums i tradicions, un grup d'estudiants francesos passen uns dies al poble.

- El 13 de juliol es cerquen solucions pel C.D.C. Biel Maura, després de moltes insistències, es fa càrrec de la directiva.

- Aquest mateix dia els botiguers es reuneixen per decidir si tanquen o no els dissabtes al capvespre. S'aprova tancar i els retols anunciadors apareixen en català.

- La nit del dia 13, al final del carrer de Búger hi ha una siquia que atravesa gran part del carrer. Hi manquen les senyalitzacions oportunes.

- El 14 de juliol, els primers materials per a la restauració de l'Oratori de St. Miquel han arribat, l'endemà comencen les obres.

- Un petit incendi crema i destrueix el molí i sínia de Monnaber Nou.

- Del 26 juliol al 2 d'agost, la Parròquia organitza un viatge per terres gallegues i portugueses.

- Dia 31 de juliol, un nin de 3 anys mor accidentalment a l'urbanització de So'n Borràs.

- L'excursionisme marca el 3 d'agost. Molts són els qui se'n van a Cabrera i d'altres al torrent de Pareis; alguns fins i tot parteixen, i arriben, cap a Sóller a peu.

-Dia 9 d'Agost, es presenta oficialment al Consistori, el nou Secretari, Carles Llorente.

- Dia 14, per tercer any consecutiu, es celebra la festa del carrer dels Moliqs, amb molta d'animació.

SUBSCRIVIU-VOS

A LA REVISTA

CAMPANET